

M. Dupont

alle salte og smide

**O Gine, du deilige Mø ved den
speilklare Sø**

fant

En smuk Afholdssang

til Opbyggelse og Advarsel for de til alkoholiske Drikke
forfaldne Medmennesker.

Pris 10 Ore.

M. Dupont.

(Forlæggerens Eiendom.)

Trømsø.

G. Kjeldseth's Bogtrykkeri.

1884.

V. box 18:514

O Gine, du deilige Mo.

Mel.: Der banker en Kunstner ved Tiberens Bred.

Der banked en Yngling ved La'gaardens Aa,
Med Troie og med Trætofler paa.
Paa Hovedet der bar han en Floiels-Kasket,
Som klædte ham saa net.
Dg Krollerne de vifted i Aftenens Bind,
Mens Lærerne de randt paa den solbrændte Kind.
Ja, Christian han led af Hjertepine,
Han ventede paa sin egen Gine,
Ja Gine, den deilige Mo, — er du med paa den?
Ja ved blanken Sø,
Paa Gine, den deilige Mo!

Dg Gine hun horte hans elskende Røst,
Hun bragte ham venlig sin Trost,
Med Huller paa sit Skjort, men med Elskov i Sjæl
Hun rakte ham en Pæl.
Dg sa'e: Min søde Christian, du vllede Gut,
Her kommer jeg med Kjærlighed, ja og med Sprut.
Dg Christian han sa'e med kjærlig Mine:
Jeg elsker kun dig, min egen Gine,
Min Gine, du deilige Mo, — er du med paa den?
Ja ved blanken Sø,
Min Gine, min deilige Mo!

Saa delte de Pæglen og købte en ny,
Dg Timerne lette mon fly,
Den Floiels-Kasket blev en Hat, en af Bly,
Hvit sang de i Sky
Om Kjærligheden ude paa Gaarden med Lyft;
I Donnerten de støttede Bryst imod Bryst
Dg Christian han sang med ollet Mine:
Jeg elsker jo kun min egen Gine,
Min Gine, den deilige Mo, — er du med paa den?
Ja ved blanken Sø,
Min Gine, den deilige Mo!

Dg som han nu sad der og kælede for sin Mo,
Faldt begge ud i spejklare Sø,
Stray svømmede han efter sin Floiels-Kasket,
Som klædte ham saa net.
Dg hendes Tøfler voved den selvsamme Døst,
Den høire den landed paa den modsatte Øst,
O, Christian! saa høit hun monne hvine,
Spring ud og bjerg din egen Gine,
Din Gine, din deilige Mo, — er du med paa den?
Ja ved blanken Sø,
Din Gine, din deilige Mo.

Saa kom en Betjent og han halede dem ind,
Dribbaade ind til deres Skind,
I Brummen de kom, og de sov paa en Brig,
Ja, Loven den er strig.
Der laa de og drømte om Snapse saa skjønt,
Dg vaagned og udbrod: Hvor Livet er skjønt,
Da Christian han fandt sin tro Madame,
Saa vældig han monne hende kramme,
Mine Gine, du deilige Mo, — er du med paa den?
Ja ved blanken Sø,
Min Gine, du deilige Mo.

Saa førtes de begge til La'gaardens Hjem,
Som Skjæbnen har aabnet for dem.
Dg Gine fik tørret sit vaade Gebandt,
Mens Lærerne randt.
O Christian, du er jo mit Liv og min Lyft.
Ja Christian, du er jo mit Haab og min Trost.
Hos dig kan man glemme Torstens Pine,
Du elsker jo kun din egen Gine,
Paa Søndag du ses med din Mo, — er du med paa den?
Ja ved blanken Sø,
Din Gine, din deilige Mo.

J. S.

Mel.: Klare Stjerne.

Kast et Blik til Stjernevrimslen,
Send en Bøn til Gud i Himlen,
:|: At han holde vil sin Haand
Over vort Good-Templar Baand. :|:

Styrk os i vor Kamp heruede,
Saa vi kunde Drank' ren lede
:|: Vort fra Driffens Paast og Dynd,
Frelse ham fra Verdens Synd. :|:

Staa dog op, I Mænd og Kvinder,
Kast bort Egennyttens Hinder;
:|: Herren er med os i Dag,
For at kjæmpe for vor Sag. :|:

Til vor Afholdskamp paa Jorden
Send os Drank' ren til vor Orden,
:|: Vil han faa en evig Fred,
Naar han Driffen lægger ned. :|:

Kjærlig fremad maa du vandre,
Hvis du tænker frelse Andre;
:|: Tro paa Gud, han staar dig bi,
Din er Seiren visjelig. :|:

Hvilken Glæde du vil høste,
Soster, Broder kan du troste,
:|: Led dem med Raad og Daad,
Vise dem til Himlens Haab. :|:

B. T.